

ДОДАТАК: СТАНОВИШТЕ ВЛАДЕ

Следећи додатак није део анализе и предлога ЕКРИ који се тичу ситуације у Србији.

У складу са својом процедуром мониторинга држава, ЕКРИ је водила поверљив дијалог са властима Србије о првом нацрту извештаја. Одређени број коментара власти узет је у обзир и укључен у коначну верзију извештаја (који обухвата само кретања до 7. децембра 2016. године, датума прегледа првог нацрта).

Власти су тражиле да се следеће становише репродукује као додатак извештају.

Коментари надлежних власти Републике Србије на Нацрт извештаја у оквиру Петог циклуса мониторинга Европске комисије против расизма и нетолеранције СЕ (ЕКРИ)

ОПШТИ КОМЕНТАРИ

- Српске власти признају да је ЕКРИ извештај развијен на основу "анализе великог броја информација прикупљених из разних извора", који свакако укључују низ интервјуа током контактне посете. Како се наводи у предговору Нацрта извештаја "контактна посета пружа прилику да се упознају са странкама (владиних и невладиних) са циљем прикупљања детаљне информације". Ипак, са циљем да се постигне објективност закључака, сматрамо да Извештај у целости треба да одражава ставове свих релевантних актера који су укључени у процес.
- Предложени Нацрт извештаја садржи низ закључака који нису подржани од стране било ког извора и / или релевантних чињеница. Сматрамо да се у Нацрту извештаја налази одређени број ставова и оцена углавном политичке природе, чиме ЕКРИ превазилази свој мандат, и који представљају мешање у политичку сферу.
- Упркос јасно наведеном мандату ЕКРИ да саставља извештај који садржи чињеничне анализе, даје сугестије и предлоге за решавање препознатих проблема (члан 11. став 1. Статута ЕКРИ), садашњи Нацрт Извештаја не може се довољно ослонити на чињенице, већ ЕКРИ извлачи закључке из извора који се не могу проверити или их уопште не наводи и тиме даје субјективне процене. Отуда није јасно каква је веза између чињеница и закључака наведених у Нацрту извештаја.
- Став ЕКРИ о постојању високог нивоа инхерентне социјалне дистанце између појединих делова становништва у његовој основи, српске власти виде као произвољан, јер нису наведена истраживања која подржавају такав став. То такође подразумева да не треба да постоји "никаква социјална дистанца" која се граничи са идеолошким погледима и ставовима и не би требало да буде део овог извештаја.

У вези са констатацијом да „читаве етничке заједнице и даље живе у страху од могућности новог таласа злочина из мржње“ и виђењем као застрашујућег понашања војних снага у близини границе са Прешевом, указујемо да се српске власти не слажу са таквим закључцима и посматрају ове изјаве као потпуно произвољне, с обзиром да ни Нацрт извештаја, ни чињенично стање, дају никакве доказе за такве закључке.
- У неким деловима Нацрта извештаја сматрамо да изрази нису довољно прецизни, тако да се помињу расистички ратни злочини. Међутим када се ради о области кршења међународног кривичног права елементи кривичних дела која одређују заштићене особе, њихове карактеристике или постојање као услова за постојање кривичног дела дискриминаторне намере да се жртве прогоне на политичкој, расној или верској основи прописани су међународним уговорима и обавеза су Републике Србије.
- Указујемо да велики број високих државних званичника, у својим јавним наступима позива на толеранцију, уважавање различитости и поштовање уставног принципа једнакости. Такође, у свакој прилици, указују на неопходност уздржавања од насиља према осетљивим друштвеним групама, а нарочито према ЛГБТИ особама. Неприхватљив је генерални став ЕКРИ да јавни званичници користе хушкачки говор, подстичу на нетрпељивост.

ПОЈЕДИНАЧНИ КОМЕНТАРИ

1) Коментар на параграф 1.

Истичемо да је Уставом Републике Србије, чланом 49. забрањено и кажњиво свако изазивање и подстицање расне, националне, верске или друге неравноправности, мржње или нетрпељивости.

Имајући у виду наведену одредбу Устава, указујемо да и члан 34. Кривичног закона (подстрекавање), у ставу 1. и 2. прописује да подстрекавање на насиље, иако није изричито прописано као радња извршења, кажњиво, уколико су за то испуњени законски услови.

У смислу чл.34. КЗ, подстрекавање се увек односи на конкретно кривично дело и мора бити управљено на одређено лице или одређени круг лица, при чему није неопходно да подстрекач лично познаје извршиоца.

Изазивање и распиривање мржње, у смислу чл.317. ст.1. КЗ, значи да се, пре свега, утиче на емоције, али делимично и на интелект, тиме што се ствара или јача одређено осећање и став према неком народу или етничкој заједници, а за постојање кривичног дела није од значаја да ли се и који даљи циљ жели постићи изазивањем или распиривањем мржње или нетрпељивости, у ком смислу налазимо да такав циљ може бити и насиље, с тим што уколико до нередица дође, у том случају ће се радити о квалификованом облику кривичног дела из чл.317. ст.3. КЗ.

2) Коментар на параграф 7.

Наведени основи кривичног дела, иако нису изричито прописани, укључени су у национално законодавство Србије, имајући у виду да је СФР Југославија је ратификовала Међународну конвенцију о укидању свих облика расне дискриминације 1967. године. Република Србија је по основу сукцесије претходних држава, чланица Конвенције од 2001. године. Појам „расне дискриминације“ из чл. 1. Конвенције УН о укидању свих облика расне дискриминације (CERD), односи на свако разликовање, искључивање, ограничавање или давање првенства који се заснивају на раси, боји, прецима, националном или етничком пореклу који имају за сврху или за резултат да наруше или да компромитирају признавање, уживање или вршење, под једнаким условима, права човека и основних слобода на политичком, економском, социјалном и културном пољу или у свакој другој области јавног живота“. У том смислу, налазимо да се под појам „припадности раси, националој и етничкој припадности, у смислу чл. 54а Кривичног закона, могу подвести и боја коже и језик, као основе кривичног дела.

3) Коментар на параграф 9.

Акционим планом за Преговарачко поглавље 23. у првом и другом кварталу 2017. године предвиђене су измене и допуне Закона о забрани дискриминације. Дефиниција посредне дискриминације је у поступку усаглашавања са директивама Европске уније.

4) Коментар на параграф 12 и 13.

Законом о забрани дискриминације је забрањено удруживање ради вршења дискриминације, односно деловање организација или група које је усмерено на кршење уставом, правилима међународног права и законом зајамчених слобода и права или на изазивање националне, расне, верске и друге мржње, раздора или нетрпељивости.

У складу са чланом 3. Закона о раду, колективним уговором код послодавца, у складу са законом, уређују се права, обавезе и одговорности из радног односа и међусобни односи учесника колективног уговора, док се правилником о раду, односно уговором о раду, у складу са законом, уређују права, обавезе и одговорности из радног односа, уколико се нису стекли услови за закључивање колективног уговора.

Напомињемо да су колективни уговор и правилник о раду општи акти у смислу Закона о раду. чланом 9. Закона о раду је прописано да ако општи акт и поједине његове

одредбе утврђују неповољније услове рада од услова утврђених законом, примењују се одредбе закона.

У складу са чланом 18 - 23. Закона о раду, забрањена је непосредна и посредна дискриминација лица која траже запослење, као и запослених, с обзиром на пол, рођење, језик, расу, боју коже, старост, трудноћу, здравствено стање, односно инвалидност, националну припадност, вероисповест, брачни статус, породичне обавезе, сексуално опредељење, политичко или друго уверење, социјално порекло, имовинско стање, чланство у политичким организацијама, синдикатима или неко друго лично својство.

У члану 20. Закона о раду прописано је да је дискриминација из члана 18. овог закона забрањена у односу на: 1) услове за запошљавање и избор кандидата за обављање одређеног посла; 2) услове рада и сва права из радног односа; 3) образовање, оспособљавање и усавршавање; 4) напредовање на послу; 5) отказ уговора о раду. Одредбе уговора о раду којима се утврђује дискриминација по неком од основа из члана 18. овог закона ништаве су.

Према члану 22. ст. 2. Закона о раду одредбе закона, општег акта и уговора о раду које се односе на посебну заштиту и помоћ одређеним категоријама запослених, а посебно оне о заштити особа са инвалидитетом, жена за време породилског одсуства и одсуства са рада ради неге детета, посебне неге детета, као и одредбе које се односе на посебна права родитеља, усвојитеља, старатеља и хранитеља – не сматрају се дискриминацијом.

Имајући у виду наведено, уколико општи акти (колективни уговори и правилници о раду) садрже дискриминаторске одредбе, исте се не примењују већ се у складу са чланом 9. Закона о раду примењују одредбе закона. Истовремено указујемо да је у надлежности Уставног суда утврђивање уставности закона као и уставности и законотости општих аката.

5) Коментар на параграф 14.

Уредбом о средствима за подстицање програма или недостајућег дела средстава за финансирање програма од јавног интереса које реализују удружења дефинисан је појам удружења, која у смислу ове Уредбе, подразумевају добровољне и невладине недобитне организације засноване на слободи удруживања више физичких или правних лица, основане ради остваривања и унапређења одређеног заједничког или општег циља и интереса, који нису забрањени Уставом или законом, уписана у регистар надлежног органа у складу са законом. У том смислу Агенција за привредне регистре, не може да региструје удружење којима се остварују циљеви који су забрањени Уставом или законом.

6) Коментар на параграф 16.

Према Закону о забрани дискриминације поступак по притужбама поднетим Поверенику за заштиту равноправности води се по поднетој притужби лица које сматра да је претрпело дискриминацију, односно организације која се бави заштитом људских права или другог лице. Међутим, многе друге активности које имају за циљ унапређење равноправности, као што су иницијативе за измене прописа, саопштења, упозорења, препоруке мера, подношење кривичних и прекршајних пријава, Повереник за заштиту равноправности реализује по сопственој иницијативи. Законом о забрани дискриминације, члан 37. прописано је да по пријему притужбе Повереник утврђује чињенично стање увидом у поднете доказе и узимањем изјава од посдносиоце притужбе, лица против којег је притужба поднета, као и других лица. Повереник има право да захтева достављање документа и да узима изјаве од лица. Заплена предмета је могућа у кривичном и прекршајном поступку

7) Коментар на параграф 19.

Реченицу „Ти су случајеви завршени изрицањем пресуда против 21 лица“ заменити податком „Осуђујуће пресуде донете су против укупно 24 лица због кривичних дела из чл. 317 КЗ (3 лица), чл. 387 КЗ (1 лице) и чл. 138 КЗ (20 лица) извршених на штету ЛГБТ популације путем интернета“.

8) Коментар на параграф 28.

Поверенику за заштиту равноправности поднето је 69 притужби у области јавног информисања и медијма у којима је наведено лично својство (у 4 притужбе није наведено лично својство), а наведена лична својства нису се само односила на националну припадност или етничко порекло, већ је 21 на сексуалну оријентацију; 17 родни идентитет; 11 националну припадност или етничко порекло, а остала лична својства су наведена у препосталих 20 притужби.

9) Коментар на параграф 31.

Дана 27. марта и 28. августа 2016. године у Новом Пазару одржане фудбалске утакмице између Фудбалског клуба „Нови Пазар“ и Фудбалског клуба „Црвена Звезда“, којима је присуствовало 450 гледалаца (27. марта) и 300 гледалаца (28. августа) навијача Фудбалског клуба „Црвена Звезда“. Број навијача Фудбалског клуба „Црвена Звезда“ који је отпутовао у Нови Пазар се нимало не разликује од броја навијача који присуствују фудбалским утакмицама које фудбалски клуб „Црвена Звезда“ игра ван Београда. Указујемо да је Министарство унутрашњих послова, као и приликом одржавања свих спортских приредби било где на територији Републике Србије, на основу претходно сачињених безбедносних процена, ангажовало потребан број полицијских службеника у циљу очувања стабилног стања јавног реда и мира. Приликом наведених утакмица број ангажованих полицијских био приближан је броју полицајаца који се уобичајено ангажују приликом организованих одлазака навијача Црвене Звезде на гостовања ван Београда, ради спречавања физичког насиља на спортској приредби.

Навијачи су на фудбалску утакмицу отпутовали организовано аутобусима у организацији Фудбалског клуба „Црвена Звезда“, у складу са договором два фудбалска клуба и са бројем обезбеђених улазница. Полиција је пратила активности навијачких група, опсервирала могућа места окупљања навијача Фудбалског клуба „Црвена Звезда“ и у складу са безбедносном проценом, и устаљеним процедурама, са 50 полицијских службеника Полицијске управе за град Београд, предузела мере обезбеђења приликом одласка навијача „Црвене Звезде“ за Нови Пазар. Указујемо да је овај број од 50 ангажованих полицијских службеника знатно мањи од броја који се наводи у параграфу Нацрта, „око 2000“.

Везано за профил полицијских снага које су биле ангажоване у конкретним случајевима, наглашавамо да се ради о редовним линијама рада Министарства унутрашњих послова које се увек ангажују за слична јавна окупљања (полицијски службеници полиције опште надлежности, саобраћајне полиције, оперативне обезбеђење, ватрогасна служба итд), а не о „специјалним полицијским снагама“, као је изнето у цитираној тачки Нацрта.

Такође, указујемо да су, у складу са законским прописима Републике Србије, утакмицама присуствовали представници надлежног тужилаштва који квалификују постојање кривичног дела у одређеним догађајима и да полицијски службеници поступају искључиво у складу са налозима надлежног тужиоца у конкретним случајевима, уколико се утврди да се у појединим понашањима стичу обележја кривичног дела.

Након утакмице полиција је интензивно радила на идентификацији лица која су угрозила безбедност учесника ових фудбалских утакмица и због извршених кривичних дела и прекршаја полиција је против 5 лица поднела кривичне, а против 8 лица прекршајне пријаве.

У вези са наводима који се односе на понашање једне групе гледалаца на фудбалској утакмици омладинске репрезентације Србије, указујемо да је наведена фудбалска утакмица одиграна дана 11.03.2014. године, у Модричи, у Босни и Херцеговини. Предметни спортски догађај није се одиграо на територији Републике Србије и не постоје индиције које би указивале да су у њему учествовали грађани са територије Републике Србије, односно „српски хулигани“ како стоји у Нацрту.

У вези са фудбалском утакмицом између „ФК Нови Пазар“ и „ФК Црвена Звезда“, одиграном у Новом Пазару дана 28. 08. 2016.године, након идентификације учинилаца, дана 16. 11. 2016. године, ПУ Нови Пазар је Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару поднела кривичну пријаву против 3 пунолетна и 2 малолетна лица, због основа сумње да су извршили кривично дело Насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из чл. 344а КЗ. У односу на малолетна лица, дана 30.11.2016.године судији за малолетнике Вишег суда у Новом Пазару је поднет захтев за покретање припремног поступка.

Поред тога, тужилаштво је у својству осумњиченог саслушало једног пунолетног осумњиченог који је у потпуности признао извршење кривичног дела, и будући да се ради о лицу које до сада није осуђивано, наредбом од 07.12.2016. године, овом лицу је наложено да уплати новчани износ у корист буџета Републике Србије. Два осумњичена се нису одазивала позивима тужилаштва из ког разлога је донета наредба за њихово принудно довођење. Након њиховог саслушања биће донета одлука.

10) Коментар на параграф 37.

У оквиру ИПА пројекта Министарства културе и информисања Јачање медијске слободе који је трајао од октобра 2013. године до маја 2016. године, спроведене су бројне активности (радионице, семинари и конференције) на тему имплементације хармонизованог медијског правног оквира усвојеног 2014. године, а посебно су обрађиване теме из области јавног информисања, дискриминација, говор мржње, право на информисање мањина и позиви за све активности су били адресирани, између осталог, на све представнике новинарских и медијских удружења, као и регулаторних и саморегулаторних тела.

Министарство културе и информисања организовало је и одржало две активности предвиђене акционим планом за Преговарачко поглавље 23. и то два стручна семинара 29. и 30. марта 2015. године о дискриминацији – Забрана говора мржње за представнике релевантних институција, струковних удружења и националне савете националних мањина. Семинаре су држали експерт холандског регулаторног тела, експерт професор медијског права и експерт адвокат реномиране адвокатске канцеларије како би сви учесници добили све три димензије – преглед релевантне европске легислативе и судске праксе као и преглед домаће легислативе и судске праксе.

11) Коментар на параграф 41.

Повереник за заштиту равноправности нема законска овлашћења да изриче новачане, нити било које друге казне. Изрицање новачаних казни је у надлежности суда, а Законом о забрани дискриминације су прописане висине казане које могу изрећи у прекршајном поступку. Повереник може, у складу са чланом 40. Закона о забрани дискриминације, ако лице коме је препорука упућена, а не поступи по препоруци, односно не отклони повреду права изрећи меру опомене. Ако лице не отклони повреду права у року од 30 дана од дана изрицања опомене, Повереник може о томе известити јавност.

12) Коментар на параграф 42.

Законске гаранције независности Регулаторног тела за електронске медије дате су кроз: одређивање статуса регулатора; начин избора органа регулатора-Савета

регулаторног тела за електронске медије, регулисање престанка мандата, регулисање обављања функције и начин финансирања регулатора.

Законом о електронским медијима прописано је да је Регулаторно тело за електронске медије самостална независна регулаторна организација са својством правног лица, која врши јавна овлашћења у складу са законом. Регулаторно тело је функционално и финансијски независано од државних органа и организација, пружалаца медијских услуга и оператора.

- Начин избора органа регулатора-Савета регулаторног тела за електронске медије

-Савет регулатора има 9 чланова. Чланове Савета бира Скупштина на предлог овлашћених предлагача. Чланове Савета предлажу : 1/3 држава (Народна скупштина 2 члана и Скупштина Аутономне покрајине Војводине 1 члана) и 2/3 невладин сектор.

- Регулисање престанка мандата

-Мандат члану Савета престаје само из разлога и у поступку предвиђеном Законом (истеком времена, смрћу, разрешењем, подношењем оставке). Чланове Савета може разрешити, пре истека мандата, само Народна скупштина на основу критеријума предвиђених Законом;

- Регулисање обављања функције

Члан савета не заступа интересе органа или организације које су их предложиле, већ св-оју функцију обављају самостално, по сопственом знању и савести у складу са законом; Нико нема право да на било који начин утиче на рад чланова Савета, нити су они дужни да поштују било чије инструкције у вези са својим радом, изузев одлука надлежног суда донетих у поступку судске контроле рада Савета; Законом је јасно утврђен делокруг рада Регулаторног тела и Савета;

Рад чланова Савета је јаван и Савет годишње подноси извештај Народној скупштини о свом раду.

- Начин финансирања регулатора

Регулатор се не финансира из буџета већ из накнада коју плаћају пружаоци медијских услуга. Одлуку о висини накнада доноси Регулатор. Влада даје сагласност на одлуку. Финансирање Регулатора врши се у складу са финансијским планом који за сваку годину доноси Савет регулатора, а на који сагласност даје Народна скупштина. У случају недостатка средстава Држава је дужна да обезбеди недостајућа средства за рад Регулатора. Вишак средстава регулатора уплаћује се у Буџет Републике Србије.

Чланови Савета имају право на новчану накнаду за свој рад и то председник Савета има право на новчану накнаду у висини троструке просечне месечне нето зараде у Републици Србији, а чланови Савета у висини двоструке просечне месечне нето зараде у Републици Србији.

13) Коментар на параграф 46.

Републичко тужилаштво је препознало потребу за унапређењем положаја свих жртава, у том циљу су основане Службе за информисање и подршку оштећених лица и сведока у вишим јавним тужилаштвима у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу, као и у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, док је у току оснивање ових служби у свим осталим вишим јавним тужилаштвима у Србији.

Уоквиру Служби жртве и сведоци добијају основне информације о правима у поступку, доступним службама специјализоване помоћи из државног и невладиног сектора, могућности да се добије законом предвиђена заштита и осталим правима.

Мишљења смо да ће се успостављањем рада ових служби у пуном капацитету допринети унапређењу положаја свих жртава кривичних дела, нарочито посебно осетљивих категорија, у које спадају и жртве кривичних дела учињених из мржње.

14) Коментар на параграф 50.

У Министарству унутрашњих послова именовано је осам Официра за везу са ЛГБТИ заједницом у четири града у Србији. Официр за везу са ЛГБТИ заједницом Александар Стојменов добитник је награде за 2016. годину „Дуга“ за борбу против хомофобије и трансфобије коју додељује Геј-Стрејт алијанса.

Национална контакт особа за борбу против злочина из мржње именована је крајем 2009. године.

Канцеларија за људска и мањинска права, уз подршку Мисије ОЕБС-а у Србији, организује редовне полугодишње састанке представника релевантних државних органа независних државних органа и организација цивилног друштва које су у свом досадашњем раду спроводиле активности у области борбе против злочина из мржње. Сврха ових састанака је да се поделе искуства, истраже могућности и механизми за унапређење даље сарадње свих актера, на пољу борбе против злочина из мржње и криминалитета мржње у Републици Србији. Намера Канцеларије за људска и мањинска права је да у наредном периоду, релевантне институције за ову област, одреде званичну контакт особу, како би се унапредила и повећала ефикасност рада наведеног интересорног радног тела.

15) Коментар на параграф 51.

Све информације су на располагању овлашћеним лицима у току кривичног поступка у складу са Законом, или јавности у складу са прописима који регулишу приступ информацијама од јавног значаја. Напомињемо да према постојећем законском оквиру у Републици Србији не постоји „нагодба са жртвом“, већ институт споразума о признању кривичног дела између окривљеног и јавног тужиоца, о коме одлучује Суд. Прихватањем споразума, Суд окривљеног оглашава кривим за кривично дело које је предмет оптужбе.

Законом о полицији предвиђено да се обуке запослених у Министарству унутрашњих послова спроведу у организацији организационе јединице надлежне за послове управљања људским ресурсима и планира се и реализује кроз стручно оспособљавање и усавршавање. Стручно оспособљавање реализује се између осталих и путем основне полицијске обуке, док се стручно усавршавање запослених планира и реализује у складу са програмом стручног усавршавања и у оквиру других облика стручног усавршавања.

У периоду од 01.01.2011. године надлежне организационе јединице Министарства унутрашњих послова спровеле су низ активности које се односе на стручно оспособљавање полазника основне полицијске обуке, и стручно усавршавање запослених у Министарству унутрашњих послова. Основна полицијска обука има за циљ оспособљавање полазника за законито и ефикасно обављање послова и задатака униформисаног полицијског службеника, на радном месту полицајца, и обавезна је за све будуће полицијске службенике, и организује се пре ступања у службу, односно пре заснивања радног односа у полицији.

Област људских права, у основној полицијској обуци (која се реализује у трајању од 12 месеци у Центру за основну полицијску обуку - ЦОПО), заступљена је у више наставних предмета и стручних модула, међу којима посебну улогу заузима предмет „Људска права и кодекс полицијске етике“ где се обрађују следеће тематске области: „Људска права и основне слободе човека“; „Морал и етика“; „Деонтологија“ и „Кодекс полицијске етике“. У оквиру тематске области „Људска права и основне слободе човека“, место су нашле засебне наставне јединице које носе назив: „Право на живот и неповредивост психичког и физичког интегритета“, где се обрађују одредбе Универзалне

декларације о правима човека, Међународног пакта о грађанским и политичким правима, Конвенције против мучења и других свирепих, нехуманих или понижавајућих казни или поступака, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, Европски кодекс полицијске етике, затим одредбе Устава Републике Србије које гарантују неповредивост физичког и психичког интегритета и друге правне норме и „Родна равноправност” где су посебно имплементирани изводи из Препорука Комитета министара Савета Европе о мерама за борбу против дискриминације на основу сексуалне оријентације или родног идентитета.

Поред овог предмета, области везане за заштиту људских права и слобода, обрађују се и у оквиру предмета: „Кривично и кривично процесно право”, „Полицијски службеници: права, обавезе и дужности”, као и стручних модула: Сузбијање криминалитета, Примена полицијских овлашћења и употреба средстава принуде, Рад полиције у заједници.

У складу са Наставним планом и програмом стручног оспособљавања полазника основне полицијске обуке, у периоду од 01.01.2011. године до сада је успешно окончало обуку девет класа, односно 1.684 полазника и полазница (374 полазнице и 1.310 полазника). Поред наведеног, напомињемо да је у току обука једне класе (крај обуке предвиђен за јануар 2017. године) и то за 258 полазника и полазница (73 полазнице и 185 полазника). Све полазнице и полазници обуке су у току свог школовања имали прилику да стекну неопходна знања и изграде потребне ставове у вези са поштовањем људских права и слобода и превенцијом тортуре и лошег поступања полиције као и уважавања различитости особа других сексуалних оријентација и родног идентитета.

Стручно усавршавање запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Србије представља континуирано унапређивање и развијање стечених знања, вештина, ставова и понашања, као и усвајање нових који су проистекли из праксе, научно истраживачког рада или нових законских уређења, с циљем законитог, ефикасног и безбедног обављања послова, и обавезно је за све запослене у Министарству.

Стручно усавршавање организује се и реализује у Министарству, у складу са Програмом стручног усавршавања који се доноси на годишњем нивоу од стране министра унутрашњих послова.

У периоду од 01.01.2011. године до данас, кроз стручно усавршавање запослених у Министарству – како кроз Програм стручног усавршавања, тако и друге активности реализоване ван наведеног Програма, а у сарадњи са другим органима и организацијама, реализовани су различити облици стручног усавршавања (обавезна теоријска настава, проблемска настава, инструктивни семинари, семинари, тренинзи тренера и сл.) који су за циљ имали унапређивање и развијање стечених знања, вештина, ставова и понашања, као и усвајање нових, из области препознавања и реаговања на дискриминацију и заштите људских и мањинских права, и то на следеће теме: Рад полиције са маргинализованим, мањинским и социјално рањивим групама; Полицијска етика – за очување личног и професионалног интегритета; Поступање полиције према малолетним учиниоцима кривичних дела и оштећеним малолетним лицима; Комисија за спровођење стандарда полицијског поступања у области превенција тортуре; Спровођење антидискриминационих политика; Уставна заштита људских и мањинских права; Насиље у породици и институционална заштита; Поступање полиције у складу са посебним протоколом о поступању полиције у случајевима насиља над женама у породици и у партнерским односима; Законске одредбе које регулишу проблематику трговине људима, илегалних миграција и кријумчарење људима; Функционисање система азила у Републици Србији; Курс за борбу против трговине људима; Предузимање мера и радњи од стране полицијских службеника према мигрантима у Републици Србији у стању повећаног прилива миграната; Обуке из области равноправности и недискриминације.

16) Коментар на параграф 55.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије у сарадњи са релевантним државним органима и другим субјектима, уз обавезу препознавања потребе заједничког деловања и одговорног учествовања, континуирано предузима низ мера и радњи у циљу ефикасније борбе против насиља и недоличног понашања на спортским приредбама. Такође, свесни чињенице да се ефикасно супротстављање насиљу на спортским приредбама може остварити кроз одговарајућу друштвену реакцију, превасходно на нормативном и оперативном нивоу, иницира се и остварује тесна сарадња са релевантним државним институцијама (тужилаштва, судови, органи за прекршаје, центри за социјални рад, Министарство омладине и спорта) и организаторима спортских приредби.

17) Коментар на параграф 56.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије посвећено је борби против расизма и расистичког понашања на спортским приредбама и у потпуности подржава став Европске комисије против расизма и нетолеранције да лицима која испољавају таква понашања није место на спортским манифестацијама. С тим у вези указујемо да припадници Министарства унутрашњих послова приликом предузимања мера обезбеђења свих спортских приредби које се одржавају на територији Републике Србије, континуирано предузимају низ мера и радњи у циљу идентификације извршилаца кривичних дела и прекршаја, односно у циљу прикупљања расположивих доказа за процесуирање истих, о чему говори и податак да је од 2010. године, откривено укупно 348 кривичних дела из чл. 317. Кривичног закона, која су извршила 193 физичка лица, од чега је 30 кривичних дела „Изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости” извршено на спортским приредбама. Такође, Министарство унутрашњих послова доследно и уз максимално ангажовање расположивих капацитета предузима законске мере и радње које су усмерене на спречавање насиља и недоличног понашања на спортским приредбама и у том циљу, између осталог, спроводи мере безбедности/заштитне мере „Забране присуствовања одређеним спортским приредбама”, које су правоснажним пресудама надлежних судова изречене извршиоцима кривичних дела и прекршаја у вези са спортским приредбама, чиме се онемогућава присуство истих на спортским приредбама у одређеном временском периоду. Спровођење института „Забране присуствовања одређеним спортским приредбама”, представља један од механизма државних органа да се идентификована и у законом спроведном поступку осуђена лица, искључе са спортских приредби у временском интервалу које пропише надлежни суд.

18) Коментар на параграф 58.

Уместо навода „32 случајева 2013. године, нешто већи број 2014. године” , уписати „У 2013. години евидентирана су 24 случаја, а у 2014. годину су регистрована 32 случаја“.

Извор података у фусноти 73: НДИ 2015: 11 није доступан јавности.

19) Коментар на параграф 59.

Током 2014, 2015. и 2016. године предузимане активности и свакодневно су праћени сви електронски и штампани медији, интернет портали, остваривана је комуникација са LGBTI активистима и прикупљана су сазнања и обавештења од других државних органа, међународних полицијских организација и страних полицијских служби о свим информацијама око безбедносних и других припрема за организовање обезбеђења јавног скупа у покрету „Парада поноса“, „Транс Парада“, „Понос Србије“ и „Недеље поноса“.

Две Параде поноса 2014 и 2016. године су протекле мирно и без инцидената. У 2015. години, оквиру Недеље поноса која је трајала од 14. до 21. септембра, у Београду је одржан низ културних и уметничких манифестација, као и дискусија на теме које су

релевантне за ЛГБТИ заједницу у Србији. Прајд шетња и први скуп Понос транс* особа одржани су 20. септембра 2015. године, без инцидената, док је 2016. године Транс прајд одржан без икаквих инцидената и уз минималне мере безбедности. Присутни су били и представници међународних организација и државних институција. Влада је овим показала спремност осигура слободу кретања, а догађаји су били прилика да Србија покаже приврженост идејама толеранције и поштовања различитости. Процењено је да на овим скуповима и скуповима у покрету присуствовало : 2016. године – 1.200 учесника (Парада поноса и Понос Србије); 2015 – 1.100 учесника (Парада поноса и Транс Парада) и 2014. – 1.000 учесника (Парада поноса).

Пракса показује и професионални напредак припадника полиције у погледу заштите ЛГБТИ особа од насиља, као и запослених у центрима за социјални рад који су адекватно обучени за поступање са ЛГБТИ особама и њиховим породицама. Реализоване су обуке које је похађало 1000 запослених из 146 центра за социјални рад. Напредне обуке су настављене и у 2015. и 2016. години, а похађало их је око 600 запослених у центрима за социјални рад и преко 200 ЛГБТИ особа. Такође, израђена је и објављена публикација „Препоруке за што адекватнији одговор система социјалне заштите на потребе ЛГБТ особа и њихових породица“. Обуке су спровеле Асоцијација Дуга и Канцеларија за људска и мањинска права уз подршку Савета Европе и амбасаде Велике Британије у Београду спровела обуке у центрима за социјални рад широм Србије у циљу подизања капацитета запослених за пружање услуга ЛГБТ особама и њиховим породицама.

20) Коментар на параграф 61.

Напомињемо да дрон који је прелетео преко стадиона за време утакмице репрезентација Републике Србије и Републике Албаније је носио заставу тзв „Велике Албаније, непостојеће државе, а не заставу Републике Албаније, који је био директна провокација, што ЕКРИ у свом извештају није констатовао.

Након одигравања фудбалске утакмице репрезентација Републике Србије и Републике Албаније, у Београду, полицијски службеници су од 17.10.2014. године, предузимали све неопходне активности на заштити објеката у власништву мањинских заједница, кроз стално присуство у непосредној близини објеката, као и кроз појачану патролну и позорничку делатност.

У другој половини октобра 2014. године, укупно су евидентирана 23 међунационална случаја на штету лица албанске и турске националности и Горанаца и то: девет случајева је евидентирано на подручју ПУ у Новом Саду од тога 7 оштећења каменованом објеката („Војвођанка“, „Аспек“, „Европа“, „Баш Ћевап“, „Шар“, „Телеп“ и „Хас плус“) и два вербална сукоба (оба испред пекаре „Фуљи“). Од укупно 9 инцидената, полицијски службеници поднели су кривичне пријаве за 7 кривичних дела и то:

- изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости – 5,
- ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира – 1,
- уништење и оштећење туђе ствари – 1.
- Расветљена су четири кривична дела и то: изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости – 3 и ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда – 1 и против 11 лица српске националности поднете су кривичне пријаве. Поред тога, против два лица српске националности поднете су прекршајне пријаве.
- Пет случајева су евидентирана на подручју ПУ у Панчеву и то оштећење пекара „Банатски клас“ и „Софра“ – по 1 и „Ас Пек“ – 2 и један графит усмерен против лица албанске националности. Сви догађаји су за сада нерасветљени, а поводом оштећења пекаре „Софра“ у Јабуци полицијски службеници су дошли до сазнања о могућим извршиоцима којима су уручени позиви да се јаве у ПУ у Панчеву.

- Три случаја су евидентирани на подручју ПУ у Зрењанину - оштећења пекара „Плави Јадран“, „Зрењанинка“ и „Златни клас сениор“. Од укупно три инцидента, полицијски службеници поднели су кривичне пријаву за:
- изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости – 1.

Ово кривично дело је расветљено и против лица српске националности поднета је кривична пријава. Поред тога, у помоћни уписник заведене су кривичне пријаве за два кривична дела уништење и оштећење туђе ствари. Такође, поднет је и захтев за покретање прекршајног поступка против лица српске националности.

Два случаја су евидентирани на подручју ПУ у Сремској Митровици и то оштећење пекаре „Арена“, којим поводом је против лица српске националности поднета кривична пријава за кривично дело уништење и оштећење туђе ствари. У другом случају, за активирање експлозивних направа у две пекаре „Миленијум АС“ против непознатог извршиоца је поднета кривична пријава за кривично дело изазивање опште опасности.

Два случаја су евидентирани на подручју ПУ у Сомбору и то оштећење пекаре „Давид“, због чега је против лица српске националности поднета кривична пријава за кривично дело изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости. У другом случају, у пекари „Два брата“, лице српске националности је подметнуло пожар и против истог поднета је кривична пријава за кривично дело изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости.

Два случаја су евидентирани на подручју ПУ у Суботици – у Палићу, 15.10.2014. године, вређање власника пекаре „Елита“ албанске националности од стране НН лица и оштећење објекта Исламске верске заједнице, 19.10.2014. године, у Суботици, када су НН лица запалила канту испред стамбеног дела овог верског објекта и оштетили врата.

Полицијски службеници расветлили су случај оштећења објекта Исламске верске заједнице и против три лица српске националности поднели кривичну пријаву за кривично дело изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости.

Од укупно 23 случаја, која се у најширем смислу речи, могу сврстати у међунационалне и међуконфесионалне конфликте, кривичне пријаве поднете су за 12 кривичних дела и то: изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости (9) и по једно кривично дело изазивање опште опасности, уништење и оштећење туђе ствари и ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда. Од укупно 12 кривичних дела, 9 је расветљено и против 18 лица поднете су кривичне пријаве.

Због извршена три прекршаја из Закона о јавном реду и миру, поднети су захтеви за покретање прекршајног поступка против три лица.

21) Коментар на параграф 64.

Јавна тужилаштва велику пажњу посвећују обукама у вези са говором мржње.

У сарадњи Правосудне академије и Канцеларије за људска и мањинска права, уз подршку Мисије ОЕБС у Србији, крајем 2015. године, започет је пилот програм „Злочини из мржње – обука за представнике правосуђа“, који је део континуиране обуке судија и јавних тужилаца, као и тужилачких помоћника. Основни циљ обуке је овладавање посебним знањима везаним за упознавање са појмом злочина из мржње, који укључује, између осталог, дефинисање овог концепта, те упознавање са специфичностима концепта злочина из мржње, релевантним међународноправним одредбама као и праксом Европског суда за људска права и УН комитета. У оквиру пројекта, у априлу 2016. године одржани су семинари у Нишу, Новом Пазару и Крагујевцу, док је завршни семинар одржан 12. маја 2016. године у Београду. Посебна пажња посвећена је примени чл. 54а КЗ.

Поред тога, на седмом Координационом састанку у циљу успостављања механизма борбе против злочина из мржње у Републици Србији, одржаном 01. и

02.12.2016. године, у организацији Канцеларије за људска права и мањинска права Владе Републике Србије и Мисије ОЕБС у Србији је договорено да се уз подршку Мисије ОЕБС у Србији, до краја прве половине 2017. године, изради Приручник за јавне тужиоце за истрагу кривичних дела учињених из побуда мржње, који ће унапредити спровођење истраге, правну квалификацију и ефикасност кривичног гоњења учинилаца кривичних дела из ове области.

22) Коментар на наслов Поглавља: Тужилаштво за ратне злочине

Сматрамо да наслов овог Поглавља због његовог садржаја није адекватан, јер се информације из параграфа који следе нису у потпуности у надлежности Тужилаштва за ратне злочине, нити се препоруке за спровођење односе на то Тужилаштво. Вероватно би неки општији поднаслов могао да адекватније опише садржину наредних параграфа.

23) Коментар на параграф 68.

Народна скупштина 31. марта 2010. године донела Декларацију Народне скупштине Републике Србије о осуди злочина у Сребреници („Службени гласник РС“ број 20/10) у коме је „Народна скупштина Републике Србије најоштрије осудила злочин извршен над бошњачким становништвом у Сребреници јула 1995. године, на начин утврђен пресудом Међународног суда правде, као и све друштвене и политичке процесе и појаве који су довели до формирања свести да се остварење сопствених националних циљева може постићи употребом оружане силе и физичким насиљем над припадницима других народа и религија, изражавајући при том саучешће и извињење породицама жртава због тога што није учињено све да се спречи ова трагедија.“ Због наведеног предлажемо да се преформулишу и прецизирају наводи из Нацрта извештаја, у складу са наведеном декларацијом.

Српске власти сматрају такву препоруку као углавном политичке природе, и представља мешање у политичку сферу, чиме ЕКРИ превазилази свој мандат. У том контексту, важно је имати на уму да одлука Међународног суда правде о Сребреници "говори сама за себе" и изјаве политичара не могу да утичу на промену судске одлуке.

24) Коментар на параграф 69.

Према Попису становништва 2011. Срби чине 83,3% становништва, припадници различитих националних заједница чине 12,9%, док преосталих 3,8% чине заједно лица која су као одговор на питање о националној припадности навела регионалну или локалну припадност (нпр. Шумадинци, Војвођани, Нишлије и слично), лица која су искористила своје Уставом загарантовано право и могућност да се не изјасне и лица која су дала одговор који не представља изјашњавање о националној припадности (нпр. ванземаљац, космополита, Црвена звезда и сл.).

Није тачно да у Србији постоји "21 различита етничка група", већ 21 национални савет националних мањина. У пописној књизи бр.1. „Национална припадност“ објављени су подаци о броју и територијалном распореду 21 етничке заједнице чија бројност прелази 2.000 припадника, док су подаци о припадницима осталих етничких заједница исказани збирно (што је и наглашено у предговору). Поред података који су објављени у књизи 1, Републички завод за статистику објавио је и податке о још 24 етничке заједнице, са мање од 2.000 припадника.

Такође, нису прецизно наведени подаци о броју Бошњака и Румуна. Наиме, према Попису 2011. у Републици Србији живи 145.278 Бошњака и 29.332 Румуна.

Последњу реченицу у параграфу 69. која гласи: „До краја 2011. године, 17,590 странаца је добило привремене боравишне дозволе и до септембра 2016. године мање од 100 лица је добило статус избеглице или супсидијарну заштиту"⁸⁷, треба одвојити од претходног текста јер се не односи на Попис 2011. (предлог – нови пасус).

У фусноти бр. 86 наведено је следеће: „Број регистрованих Рома по Попису из 2011. године је знатно већи него у претходном због ангажовања ромских анкетара који

су извршили попис у многим, али не свим ромским насељима“. Предлог је да се фуснота бр. 86 изостави или да гласи: "Број лица која су се изјаснила као Роми у Попису 2011. већи је него у претходним пописима".

Наиме, у Попису 2011. поред редовних пописивача, међу којима је било и лица ромске националности, у сарадњи са Националним саветом ромске националне мањине ангажовано је и око 700 додатних ромских пописивача и координатора који су пружали помоћ (давали логистичку подршку) редовним пописивачима приликом пописивања становништва у пописним круговима са релативно високим уделом Рома. Поред ове акције, пуно је урађено на медијској промоцији пописа, а представници Рома били су и придружени чланови пописних комисија у општинама и градовима. Имајући у виду наведено, не може се тврдити да је број Рома у Попису 2011. већи у односу на раније пописе искључиво због ангажовања ромских анкетара који су извршили попис у многим насељима, те да би број Рома био и већи да су ромски анкетари ангажовани у свим ромским насељима.

У фусноти бр. 87 наведено је: "Због бојкота пописа 2011. године међу Албанцима, прави број би могао бити много већи. На претходном попису 2002. године, 61.647 људи се изјаснило да је албанског порекла". Оваква формулација није прихватљива јер је Попис 2011. бојкотован од стране албанског становништва само у општинама Бујановац и Прешево, а тврдња да би прави број Албанаца могао бити много већи није поткрепљена никаквим подацима. Поред тога, у Попису 2002. није прикупљан податак о пореклу становништва већ о националној или етничкој припадности.

Предлог је да фуснота бр. 87 гласи: "Попис 2011. бојкотован је од стране већине албанског становништва у општинама Бујановац и Прешево. У Попису 2002. године 61.647 лица изјаснило се да припада албанској националној заједници."

25) Коментар на параграф 74.

Применом „Стратегије за унапређивање положаја Рома 2009–2015“, постигнути су бројни резултати: Изменама Закона о ванпарничном поступку омогућен је накнадни упис чињенице рођења лица која нису уписана у матичну књигу рођених и прописан је поступак за остваривање тог права. На овај начин је решено питање личних докумената за више од 25. 000 лица ромске националности; у последње две године је преко 1300 Рома/киња уписано у предшколски систем; повећан је обухват ромске деце у основном образовању и установљене су афирмативне мере приликом уписа ученика и студената ромске националности у средње школе и на факултете; стипендијама се ромски средњошколци и студенти мотивишу за наставак школовања; успостављен је менторски систем праћења похађања школовања; побољшан је приступ остваривања појединих права због увођења представника Рома и Ромкиња у процес остваривања јавних политика (педагошки асистенти, здравствене медијаторке, координатори за ромска питања).¹; од почетка примене Стратегије вакцинисано је преко 30.000 ромске деце, смртност ромске деце смањена је за 50%; обезбеђене су здравствене легитимације за 16.330 грађана, 28.003 је изабрало лекара, 11.177 жена је изабрало свог гинеколога, урађено 1144 мамографија, обављено је укупно 460.125 посета породици, члановима породице којима је неопходна помоћ и посета ради спровођења здравственог васпитања кроз планирани разговор, предавање, радионице.

У „Стратегији за социјално укључивање Рома и Ромкиња 2016-2025“, средства за реализацију, одговорност носилаца и праћење имплементације наглашени су као кључни предуслови за остваривање стратешких циљева. У овом тренутку, израда Акционог плана за социјално укључивање Рома и Ромкиња је у финалној фази. Реализација активности и мера у Акционом плану биће обезбеђена кроз редовна буџетска средства, као и уз подршку ИПА фондова и донаторске помоћи. Израда финансијског плана тј. буџета за Акциони план реализована је уз интензивну партиципацију представника/ца ресорних министарстава, укључујући политички, оперативни и финансијски ниво одлучивања. Након усвајања Акционог плана, биће организован редован координациони састанак пројеката за инклузију Рома/киња, у

сарадњи са Канцеларијом за европске интеграције и Тимом за социјално укључивање и смањење сиромаштва Владе Републике Србије, у циљу развоја сарадње са донаторском заједницом у имплементацији Акционог плана. Поред тога, након годину дана имплементације, планирана је ревизија Акционог плана ради процене ефеката и даљег унапређивања.

Стратегијом је предвиђено да, у складу са Оперативним закључцима и Акционим планом за поглавље 23, Влада Републике Србије формира Координационо тело за социјално укључивање Рома и Ромкиња које ће бити задужено за координацију свих послова у вези са инклузијом Рома и Ромкиња из Акционог плана за спровођење Стратегије и старање о успостављању одрживих нормативних и институционалних услова за спровођење стратешких мера и управљање Стратегијом. Израђен је Нацрт одлуке о формирању Координационог тела који ће бити усвојен у наредном периоду. Канцеларија за људска и мањинска права и Тим за социјално укључивање и смањење сиромаштва пружиће подршку Координационом телу у праћењу и извештавању о имплементацији Стратегије и пратећег Акционог плана.

У складу са Оперативним закључцима семинара о социјалном укључивању Рома и Ромкиња у Републици Србији (јун 2015), Европска комисија се обавезала да суфинансира спровођење Стратегије.

26) Коментар на параграф 77.

Интерно расељена лица са Косова и Метохије, препозната су у Стратегији и Акционом плану за социјално укључивање Рома и Ромкиња у Републици Србији, као вишеструко рањива категорија припадника/ца ромске заједнице. У области становања Акционим планом је предвиђена су решења за интерно расељене Роме и Ромкиње са Косова и Метохије, кроз финансирање програма за унапређење животних услова интерно расељених лица, укључујући и Роме и Ромкиње. У области запошљавања, подстичу се организације цивилног друштва да развијају програме агроразвоја за Роме и Ромкиње интерно расељена лица који желе да са баве пољопривредном производњом и/или сточарством. Као изузетно важне мере за унапређење положаја интерно расељених лица Рома/киња, важно је поменути и развој система пружања бесплатне правне помоћи који је такође истакнут у Стратегији и пратећем Акционом плану.

27) Коментар на параграф 80.

Термин школски медијатори није познат у терминологији образовног система у републици Србији и требало би га заменити термином „педагошки асистенти“.

28) Коментар на параграф 82.

Кроз ЕУ пројекат „Европска подршка за инклузију Рома“ подржаном кроз ИПА 2012, мапирано је 583 подстандардна насеља у Србији у којима живе припадници/е ромске заједнице и успостављен Географско-информациони систем за праћење и унапређење услова становања. Стамбена компонента пројекта имала је као главни циљ припрему 20 пилот општина за аплицирање за грантове предвиђене у оквиру ИПА фондова 2013., усмерене на изградњу неопходне инфраструктуре и унапређење појединачних стамбених објеката у подстандардним ромским насељима. Кроз овај пројекат је израђено укупно 13 урбанистичких планова у 11 општина.

Током 2017. године, биће реализовани пројекти за унапређење одрживих услова становања уз подршку ИПА 2013. кроз изградњу/унапређење инфраструктуре и/или објеката. У надолазећим ИПА програмима, у фокусу је област становања, како у погледу израде потребне техничке документације као предуслова за одрживо становање, тако и у погледу унапређења инфраструктуре и изградње објеката. Важно је поменути и да је ИПА 2017. програм који је тренутно у процесу програмирања фокусиран на област социјалног становања.

29) Коментар на параграф 84.

Закон о становању и одржавању зграда усвојен је у децембру 2016. године у складу са највишим међународним стандардима у области људских права. Између осталог, у Закону је наглашено да надлежни орган јединице локалне самоуправе у току поступка припреме нацрта одлуке о неопходности пресељења са планом пресељења то чини уз консултовање и сарадњу са лицима која су погођена пресељавањем и организацијама за заштиту људских права. Закључци са обављених консултација јесу обавезан део нацрта одлуке о неопходности пресељења са планом пресељења. Јединица локалне самоуправе на чијој територији се спроводи поступак пресељења, као и други субјекти који су надлежни да учествују у спровођењу овог поступка, дужни су да самостално или у сарадњи са другим надлежним органима и субјектима лицима која су погођена поступком пресељења обезбеде: задовољење основних животних потреба, а најдуже до месец дана по пресељењу (основне животне намирнице и пијаћу воду); адекватан приступ здравственој и социјалној заштити; приступ изворима прихода и потенцијалним местима запослења или радног ангажовања; приступ инклузивном систему образовања и васпитања.

Поступак пресељења не сме да доведе до раздвајања чланова породице или заједничког домаћинства осим уколико то није учињено на њихов захтев.

С тим у вези, поред поменутог мапирања и усвајање овог Закона је од изузетне важности. Поред редовних координационих састанака пројекта за инклузију Рома и Ромкиња, биће предузете и друге активности у циљу прибављања додатних средстава за унапређење услова становања. Важно је поменути и да је ИПА 2017. програм који је тренутно у процесу програмирања фокусиран на област социјалног становања.

Акционим планом за социјално укључивање Рома и Ромкиња у Републици Србији предвиђена су средства из буџета Републике Србије, буџета јединица локалних самоуправа и донаторска средства за реализацију мера и активности предвиђених овим документом.

30) Коментар на параграф 85.

Имајући у виду да је област запошљавања Рома посебно обрађена у оквиру Стратегије за социјално укључивање Рома и Ромкиња у Републици Србији за период од 2016. до 2025. године и да мере предвиђене овим документом имају за циљ подстицање укључивања радно способних Рома на формално тржиште рада, подизање запошљивости, запошљавање и економско оснаживање, посебно Рома и Ромкиња који припадају категоријама вишеструко теже запошљивих незапослених лица, значајно је усвајање Националног акционог плана запошљавања за 2017. годину.

У фокусу политике запошљавања у 2017. години биће подршка приватном сектору и подстицање запошљавања првенствено теже запошљивих лица са евиденције Националне службе за запошљавање (млади 30 година живота, вишкови запослених, старији од 50 година, лица без квалификација и нискоквалификовани, особе са инвалидитетом, Роми, радно способни корисници новчане социјалне помоћи, дугорочно незапослени, млади са статусом деце палих бораца, млади који су имали/имају статус детета без родитељског старања, жртве трговине људима и жртве породичног насиља.

Према подацима Националне службе за запошљавање, на дан 31. октобар 2016. године, на евиденцији незапослених налазило се 25.578 лица која су се изјаснила као припадници ромске националне мањине (од којих је 11.834 жена), што представља учешће од 3,72% у укупној регистрованој незапослености. За период јануар - септембар 2016. године, у мере активне политике запошљавања укључено је 2.870 незапослених лица припадника ромске националне мањине. У току првих десет месеци 2016. године, са евиденције Националне службе за запошљавање запослено је 2.412 припадника ромске националне мањине.

Роми припадају једној од шест категорија теже запошљивих лица, за чије запошљавање послодавац може да добије одговарајућу субвенцију. У 2015. години евидентирано је 249 приватних предузетника који су имали запослене Роме/киње, а подржано је средствима из ИПА 2012, 17 ромских предузећа која запошљавају око 60 Рома, од којих је у власништву Ромкња преко 50%.

У току су активности на припреми Нацрта закона о социјалном предузетништву који треба да допринесе побољшању животног стандарда грађана и смањењу незапослености кроз обављање делатности од јавног интереса, као и активацији посебних категорија незапослених лица (Роми, особе са инвалидитетом, особе старије од 50 година, дугорочно незапослени и др.), радно способних корисника права и услуга из области социјалне заштите. У наредном периоду се очекује усаглашавање ставова са Министарством финансија о финансијским подстицајима и мерама подршке у области социјалног предузетништва, као и усаглашавање текста Нацрта закона са социјалним партнерима и другим надлежним министарствима и органима, и израда коначног текста Нацрта закона.

Према важећим уставним одредбама не постоји обавеза изјашњавања о националној припадности. На основу добровољног изјашњавања обавештавамо вас да само у Канцеларији за људска и мањинска права ради троје припадника ромске националне заједнице. У пет државних органа који у свом опису посла имају политике унапређивање положаја Рома ангажовано је шест саветника за инклузију Рома.

На локалном нивоу у градовима и општинама у Републици Србији при јединицама локалне самоуправе ради више од 300 припадника ромске националне мањине, и тои 64 на пословима координатора за ромска питања у школама и предшколским установама тренутно ради 175 педагошких асистената, а 15 наставника ради у основним школама и предаје ромски језик са елементима националне културе ; у области здравља ангажовано је 70 здравствених медијаторки. Канцеларија за људска и мањинска права, као вид подршке општинама и градовима, урадила уједначавање и стандардизацију описа послова координатора за ромска питања. Нека од задужења координатора односе се на комуникацију и посредовање између ромске заједнице и локалне администрације, пружање подршке организацијама цивилног друштва које се баве укључивањем и унапређивањем ромске заједнице на локалном нивоу, поспешивање међусекторке сарадње педагошких асистената, здравствених медијаторки са представницима Центра за социјални рад, филијалама Националне службе за запошљавање и организацијама цивилног друштва али и подршка локалној самоуправи у развоју и спровођењу политика и програма инклузије Рома у складу са националним и локалним стратешким оквиром.

Министарство државне управе и локалне самоуправе припремило је Нацрт Закона о изменама и дозаштити права и слобода националних мањина. Министар државне управе и локалне самоуправе образовао је радну групу која је припремила Нацрт Закона о изменама и допунама закона о заштити права и слобода националних мањина. Чланом 4. Нацрта закона предвиђене су измене и допуне члана 4. Закона. Најпре је предвиђена измена става 1. тог члана којом се бенефицијари мера за унапређење пуне и ефективне равноправности и услови за предузимање таквих мера одређују у складу са релевантним уставним решењима. Истим чланом прописане су и језичке корекције у ставу 2. док је суштинском изменом става 3. предвиђено да се неће сматрати дискриминацијом мере за унапређење пуне и ефективне равноправности у запошљавању, односно погодности у случају престанка радног односа у јавном сектору на свим нивоима територијалне организације, које су прописане одредбама посебних закона којима се уређује радно-правни статус запослених у јавном сектору, ако такве мере важе до постизања одговарајуће заступљености припадника националних мањина која је утврђена тим законима. Изложеном одредбом ствара се правни основ за даље законско уређивање мера за унапређење пуне и ефективне равноправности у циљу постизања одговарајуће заступљености припадника националних мањина у јавном сектору, при чему се јасно нормира да ће такве мере имати темпорални карактер,

односно да ће важити до постизања одговарајуће заступљености која мора бити опредељена одредбама тих закона. Овим чланом врши се и допуна члана 4. Закона, тако што се додају нови ст. 4. и 5. којима се, у складу са Уставом, начелно прописује да ће Република Србија, у складу са законом, обезбедити услове за ефикасно учешће припадника националних мањина у политичком животу, заступљеност представника националних мањина у Народној Скупштини Републике Србије и сразмерну заступљеност националних мањина у скупштинама аутономних покрајина и јединицама локалне самоуправе, као и да ће предузети одговарајуће мере ради унапређења економског положаја неразвијених подручја на којима традиционално живе припадници националних мањина.

У оквиру Акционог плана заостваривање права националних мањина поглавља VIII – Одговарајућа заступљеност припадника националних мањина и јавном сектору и јавним предузећима, као извор верификације наведен Извештај Министарства државне управе и локалне самоуправе, на основу Регистра запослених, изабраних, именованих, постављених и ангажованих лица код корисника јавних средстава.

У фусноти 104. Потребно је унети пун назив Закона: Закон о заштити права и слобода националних мањина.

Министарство унутрашњих послова у свакодневном раду спроводи антидискриминационе политике, свесно у потпуности значаја поштовања права маргинализованих, мањинских и социјално рањивих друштвених група и програме рада спроводи антидискриминационе политике. Из тог разлога, уназад неколико година улажу се велики напори усмерени ка сузбијању свих облика дискриминације, не само кроз обуке за полицијске службенике и службенице из области антидискриминације које су саставни део едукативних активности Министарства унутрашњих послова и препознате су као приоритетне у области стручног оспособљавања и усавршавања већ и кроз превентивне мере које имају за циљ укључивање и мотивисање припадника националних заједница и жена у опредељивању за бављење полицијском професијом.

На предлог поверенице за заштиту равноправности, Министарство унутрашњих послова, у сарадњи са Мисијом у Србији Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС), реализовало обуку за полицијске службенике у препознавању и борби против дискриминације. Обуку која је реализована у периоду 19.04. – 23.06.2016. године, у форми једнодневних семинара у седам градова у Србији (Београд, Нови Сад, Ниш, Крагујевац, Нови Пазар, Суботица и Вршац) је похађало 140 полицијских службеника. Такође, дана 05. и 06.12.2016. године, иста обука је одржана за 39 полицијских службеника из следећих подручних полицијских управа: Зрењанин, Кикинда, Сремска Митровица, Шабац, Ваљево, Чачак, Ужице, Пожаревац, Смедерево и Јагодина.

Такође, у 2016. години израђен је приручник под називом „Приручник за оспособљавање полицијских службеника за појам, препознавање и реаговање на дискриминацију” као основна литература за теоријску наставу из ове области која ће према Програму стручног усавршавања полицијских службеника Министарства унутрашњих послова за 2017. годину бити обавезна настава за све полицијске службенике.

Центар за основну полицијску обуку – ЦОПО у периоду од 2011. до 2016. године реализовао је низ активности у вези са професионалним информисањем, као и више промотивних кампања, радионица и трибина чији је циљ интеграција жена и припадника/ца националних мањина у сектор безбедности Републике Србије.

Организоване су бројене пропагандне активности уз подршку Мисије ОЕБС у Србији у промовисању професије полицајац и основне полицијске обуке међу припадницима мањинских националних заједница у Републици Србији – ЦОПО су подељени флајери „И Ви то можете“ на српском (ћирилица и латиница) и на језицима националних мањина. Од 2011. године одржано је 29 промотивних трибине на којима су заинтересовани кандидати, припадници националних мањина могли да се упознају са

професијом полицајац, условима за конкурисање и упис, као и о самој обуци у ЦОПО. Сваке године су организоване припреме за заинтересоване припаднике националних мањинских заједница, као и 11 Дана отворених врата.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије је 23.12.2016. године расписало конкурс за упис 460 полазника у Центар за основну полицијску обуку и то за потребе Полицијске управе за град Београд, Полицијске управе у Зрењанину, Полицијске управе у Панчеву, Полицијске управе у Зајечару, Полицијске управе у Нишу и Полицијске управе у Пироту. Текст конкурса је на интернет страници ЦОПО: www.soro.edu.rs, на српском језику као и на језицима националних мањина које су заступљене на територијама за које је расписан конкурс (бугарски, мађарски, ромски, румунски, словачки и чешки). Полицијска асоцијација „Европски полицајци ромске националности“, заједно са представницима националних савета националних мањина у Републици Србији и представницима надлежних у Министарству унутрашњих послова, позвала је путем конференције за медије, одржане 5. јануара 2017. године у Београду, припаднике свих националних мањина, који испуњавају услове конкурса, да се пријаве у што већем броју. Министарство унутрашњих послова Републике Србије ће у сарадњи са Канцеларијом за људска и мањинска права Владе Републике Србије, Полицијском асоцијацијом „Европски полицајци ромске националности“, националним саветима и уз подршку Мисије ОЕБС у Србији, крајем фебруара 2017. године, у ЦОПО-у у Сремској Каменици, организовати три дводневне припремне радионице за полагање пријемног испита.

Такође истичемо и да је Правилником о критеријумима за избор кандидата за полазнике стручног оспособљавања („Службени гласник РС“, број 97/2015), у члану 23. предвиђено: „У складу са територијалним потребама и принципом националне заступљености припадника Министарства, министар може донети одлуку да се на основну полицијску обуку прими додатни број учесника конкурса, а који испуњавају услове предвиђене чланом 3. овог правилника и који су положили квалификациони испит.“

Приликом заснивања радног односа у Министарству унутрашњих послова кандидати нису дужни и од њих се не захтева да доставе податке о верској, националној или расној припадности, а у складу са одредбама о забрани дискриминације Устава Републике Србије, који у члану 21. прописује да су пред Уставом и законом сви једнаки. Примарни критеријум за заснивање радног односа је испуњеност услова за пријем који су утврђени Законом о полицији и Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова.

Напомињемо да је у Министарству унутрашњих послова, Сектору за људске ресурсе, у Одељењу за стратегије и политике људских ресурса, метрику и ИТ подршку, утврђено радно место специјалиста за развој аспеката једнаких могућности у политикама људских ресурса, с обзиром да је политика једнаких могућности препозната као приоритетна у свим аспектима управљања људским ресурсима.

31) Коментар на параграф 87.

Званични статистички подаци о стопи незапослености добијају се на основу истраживања - Анкета о радној снази, које спроводи Републички завод за статистику. Најнижи територијални ниво за који ово истраживање може да обезбеди поуздане податке јесте ниво области, а не и ниво општине. Податке о броју незапослених на нивоу општине могуће је добити само од Националне службе за запошљавање, с тим да се стопа незапослености свуда у Европи, па и у свету, рачуна искључиво на основу података из Анкете о радној снази.

Имајући у виду наведено у параграфу 87., као и чињеницу да у Извештају није наведен извор података о стопи незапослености, верујемо да се ради о слободној процени или о паушалној оцени која нема никакву методолошку потпору.

У Табели 1, која представља део годишњег билтена Републичког завода за статистику, дате су стопе активности, запослености, незапослености и неактивности из Анкете о радној снази за 2015. годину, на националном нивоу и на нивоу области.

Стопа незапослености у 2015. у Републици Србији износила је 17,7%.

Албанско становништво најзаступљеније је у Пчињској области, док је удео бошњачког становништва у укупном становништву највећи у Рашкој области. Из података који су дати у Табели 1. може се јасно видети да стопе незапослености у Пчињској и Рашкој области не одступају значајно од стопа незапослености у другим областима Републике Србије.

Табела 1. - Стопе активности, незапослености и неактивности за становништво старо 15 и више година, по областима, 2015.

	Стопа активности	Стопа запослености	Стопа незапослености	Стопа неактивности
Србија - укупно	51,6	42,5	17,7	48,4
Град Београд	52,5	42,7	18,8	47,5
Севернобачка област	51,1	45,6	10,7	48,9
Средњобанатска област	49,8	42,8	14,1	50,2
Севернобанатска област	47,6	40,5	14,9	52,4
Јужнобанатска област	48,6	38,4	20,9	51,4
Западнобачка област	47,9	38,2	20,3	52,1
Јужнобачка област	52,9	44,5	15,9	47,1
Сремска област	49,7	40,6	18,3	50,3
Мачванска област	55,0	46,3	15,7	45,0
Колубарска област	59,4	51,5	13,2	40,6
Подунавска област	50,2	40,7	18,9	49,8
Браничевска област	52,2	46,4	11,0	47,8
Шумадијска област	51,3	41,0	20,0	48,7
Поморавска област	47,3	38,3	19,0	52,7
Борска област	45,5	37,8	16,9	54,5
Зајечарска област	42,9	36,3	15,5	57,1
Златиборска област	53,7	45,6	15,0	46,3
Моравичка област	55,3	47,7	13,6	44,7
Рашка област	51,8	40,6	21,6	48,2
Расинска област	55,1	46,7	15,2	44,9
Нишавска област	50,4	38,0	24,7	49,6
Топличка област	52,8	43,5	17,5	47,2
Пиротска област	49,8	39,4	20,9	50,2
Јабланичка област	55,6	45,0	18,9	44,4
Пчињска област	43,2	36,3	15,8	56,8

Извор: Републички завод за статистику.

32) Коментар на параграф 89.

Предлажемо се реченица „Истовремено, охрабрује власти да стимулишу привредне активности у овим областима, да привуку послодавце у ове општине и да признају дипломе добијене у суседним земљама и на Косову“ замени реченицом: „Истовремено, охрабрује власти да стимулишу привредне активности у овим областима, да привуку послодавце у све општине и да наставе признавање диплома у складу са предвиђеним стандардима“

33) Коментар на параграф 90.

Народна скупштина Републике Србије је донела Закон о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе у марту 2016. године, који је почео да се примењује 1. децембра 2016. године.

Законом се по први пут на свеобухватан начин уређује систем радних односа у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе. Циљ овог закона је успостављање основних начела службеничког система, заснованих на стандардима прихваћеним у савременим упоредно правним системима, чиме се испуњава основна претпоставка за пуну професионализацију и деполитизацију кадрова у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе.

Законом је предвиђено начело једнаке доступности радних места. Члан 19. став 3. предвиђа да се при запошљавању води се рачуна о томе да национални састав, заступљеност полова и број особа са инвалидитетом, одражава међу запосленима, у највећој могућој мери, структуру становништва.

Члан 47. став 2. предвиђа да ће Влада уредбом ближе уредити критеријуме за разврставање радних места и мерила за опис радних места службеника, при чему ће водити рачуна о познавању језика и писама националних мањина, као посебног услова за обављање послова на оним радним местима која су од значаја за остваривање права грађана на службену употребу језика и писама националних мањина. Приликом уређивања критеријума за разврставање радних места и мерила за опис радних места службеника, Влада ће посебно водити рачуна о националном саставу становништва и одговарајућој заступљености припадника националних мањина ради постизања пуне равноправности између припадника националне мањине и грађана који припадају већини (став 3.). Исто законско решење предвиђа се за намештенике (члан 185. став 1. и 2. Закона).

Чланом 101. став 3 и 4. Закона предвиђено је да ће Влада донети Уредбу, којом се уређује поступак спровођења интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места, као и какве се стручне оспособљености, знања и вештине вреднују у изборном поступку, начин њихове провере и мерила за избор на радна места и којом ће се утврдити мерила за избор на радна места којим ће се предвидети давање првенства једнако квалификованим кандидатима припадницима националних мањина, у циљу постизања одговарајуће заступљености припадника националних мањина и пуне равноправности између припадника националне мањине и грађана који припадају већини.

Чланом 190. Закона предвиђено је вођење кадровске евиденције, у оквиру које се између осталог предвиђено да се уписују подаци који се односе на матерњи језик (став 2. тачка 2.), с тим да се ови подаци, уписују у кадровску евиденцију уз писану сагласност запосленог, без обавезе изјашњавања запосленог. (став 5.). Поред наведених података исти члан предвиђа да се у кадровску евиденцију уписује податак који се односи на језик на коме је стечено основно, средње и високо образовање (став 2. тачка 3.) Такође, истим чланом (став 4.) предвиђено је да кадровска евиденција садржи и податак о националној припадности службеника и намештеника у складу са прописом којим се уређује регистар запослених у јавној управи у Републици Србији, с тим да податак о националној припадности службеника и намештеника уписује у кадровску евиденцију уз писану сагласност запосленог, без обавезе изјашњавања (став 6.).

У циљу спровођења Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, Влада Републике Србије је усвојила Уредбу о критеријумима за разврставање радних места и мерилима за опис радних места службеника у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе и Уредбу о критеријумима за разврставање радних места и мерила за опис радних места намештеника у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе. Наведеним подзаконским актима предвиђено је да у аутономној покрајини, јединици локалне самоуправе или градској општини у којој је утврђена службена употреба језика и писма националне мањине, на оним радним местима која подразумевају непосредну усмену и писану комуникацију са грађанима, да се као посебан услов прописује познавање језика и писма националних мањина. Такође, Влада Републике Србије је усвојила Уредбу о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, којом је, између осталог предвиђено да уколико постоји потреба за запослењем припадника националних мањина који су недовољно заступљени међу запосленима, у огласу се посебно наводи да те националне мањине имају предност код избора и у случају једнаке оцене квалификованих кандидата.

Такође, предвиђено је да уколико се попуњава извршилачко радно место, код кога је као посебан услов предвиђено знање језика и писма националних мањина, у огласу се посебно наводи овај услов, као и евентуална писмена провера његове испуњености.

Сматрамо да су овим законом и пратећим подзаконским актима предвиђене афирмативне мере које се односе на запошљавање националних мањина, укључујући и Роме, чиме је дат висок приоритет њиховом запошљавању у јавној управи.

34) Коментар на параграф 91.

Законом о основном образовању и васпитању и Законом о средњем образовању и васпитању прописано је „За припаднике националне мањине образовно-васпитни рад остварује и на језику и писму националне мањине, односно двојезично, ако се приликом уписа у први разред за то определи најмање 15 ученика. Када се образовно-васпитни рад остварује на језику и писму националне мањине, школа је у обавези да за ученика организује наставу српског језика. Када се образовно-васпитни рад остварује на српском језику, за ученика припадника националне мањине организује се настава језика националне мањине са елементима националне културе као изборни предмет”.

У том смислу, у школској 2016/2017 години, настава на језицима националних мањина уз обавезно учење српског као нематерњег језика је организована на територији Републике Србије. Наставу на 9 наставних језика (албански, босански, бугарски, машћарски, румунски, русински, словачки, српски и хрватски) похађа укупно 561.502 деце у 1367 основних школа (од тога наставу на српском језику похађа 526.762 ученика).

У односу на образовање ученика са сметњама у развоју наставу похађа 4987 ученика и то 4508 на српском језику, 432 на мађарском, 39 на словачком, шесторо на русинском и двоје на албанском језику.

За ученике припаднике националних мањина, који наставу похађају на српском језику, организује се настава изборног предмета Матерњи језик са елементима националне културе. Матерњи језик са елементима националне културе реализује се као изборни предмет у основним школама у Републици Србији на 14 језика националних мањина за 11. 509 ученика у 90% ЈЛС у Републици Србији у гоово 30% основних школа.

Изборни предмет Матерњи језик са елементима националне културе реализује се у близу 90% јединица локалне самоуправе у Републици Србији и у готово 30% основних школа.

Наставу на српском језику (који укључује српско-енглески, српско-италијански, српско-немачки и српско-француски), мађарском, мађарско-немачком, абланском, босанском, словачком, румунском, хрватском, бугарском и русинском језику похађа 253.273 учесника у 100 средњих школа.

Средњу школу за образовање ученика са сметњама у развоју-специјална одељења похађа 2.136 ученика и то 2062 на српском, а 74 на мађарском језику.

Такође, током школске 2016/2017. године, Министарство просвете, науке и технолошког развоја обезбедиће да заинтересовани сви ученици у Републици Србији имају могућност да уче језике и културу националних мањина кроз различите облике ваннаставних активности односно факултативне наставе (зимске и летње школе, радионице...) или друге облике рада. Током јуна 2016. године родитељи ученика основних школа су се изјашњавали о заинтересованости о организовању оваквог вида учења језика и културе националних мањина. Резултати анкете о заинтересованости ће дефинисати бројност и начине реализације који ће започети током школске 2016/2017. године.

35) Коментар на параграф 97.

Законом о забрани дискриминације прописано је да изрази "дискриминација" и "дискриминаторско поступање" означавају свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање, односно пропуштање (искључивање, ограничавање или давање првенства), у односу на лица или групе као и на чланове њихових породица, или њима блиска лица, на отворен или прикривен начин, а који се заснива поред осталих личних својстава и на сексуалној оријентацији. У вршењу својих дужности органи извршне власти примењују одредбе Закона о забрани дискриминације.

36) Коментар на параграф 102.

Извор који наводи ЕКПР: NDI 2015: није доступан јавности и не може се проверити извор података.

37) Коментар на привремене пропратне препоруке

Избор и престанак мандата народних посланика утврђен Законом о избору народних посланика („Службени гласник“ РС бр. 35/00 ... 28/11 – УС, 36/11), у складу са Уставом Републике Србије („Службени гласник“ РС број 98/06).

